

Česká společnost elektroniků, z. s.

Informace kanceláře spolku číslo 8 3

Hifiklub Žirovnice – historie a současnost

ČSE – Hifiklub Žirovnice, pobočný spolek je u České společnosti elektroniků registrován od 23. 2. 1998. Sídlo klubu je v Žirovnici, Sídliště 616, IČ: 685 44 685. Klub evidoval k 31. 12. 2017 6 členů, jeho činnost řídil tříčlenný výbor ve složení Jaroslav Kotlan, předseda, Václav Čadek, ekonom a Jiřina Zavadilová, hospodář.

Už si přesně nepamatuji, jak to začalo, ale někdy počátkem sedmdesátých let jsme na akci potřebovali gramofon a kdosi nás odkázal do Pelhřimova na Petra Plachého. Ten nám doporučil abychom si při Svazarmu v Žirovnici založili organizaci a vzápětí nám do nově zřízeného Hifi klubu půjčil gramofon, dvě reprobedny a zesilovač. Zároveň jsme ve svazarmovské klubovně získali jednu skříň na věci a začali pořádat odpolední sobotní poslechové diskotéky. Od té doby jsme byli registrováni v širším společenství Hifiklubů a zúčastňovali se školení a okresních i krajských akcí, zejména FATů – soutěží ozvučených diapozitivů, které vyvrcholily první cenou na Diafonu Opava s pořadem Spartakiáda 1975. V té době jsme už měli vlastní klubovnu v Domě pionýrů naproti škole, protože jsme získali hodně mladých kluků, které odborně vedl Láďa Fišer. V té době jsme se dost věnovali mládeži a obesílali okresní dovednostní soutěže mladých. Vyvrcholením bylo uspořádání okresní výstavy technických prací pod patronací OV Svazarmu v závodním klubu Žirovničan.

V té době už jsme měli počítač Atari, s kterým jsme maximálně hráli hry, ale na Sinclairu, který nám místní organizace Svazarmu pořídila, už L. Fišer naprogramoval automatický posun dvou diapojektorů. Vytvářeli jsme pak vizuální a hudební pořady o beatových kapelách, které dospěly až k pořadu o Beatles, s nímž

jsme vystupovali v okolních místech i v Pelhřimově. Několik let jsme v prostorách na zámku ve spolupráci s dr. Pustinou uváděli večery vážné hudby doplňované diapozitivy.

Po roce 1989 jsme se stali součástí České společnosti elektroniků a absolvovali jimi pořádané semináře a různá školení z oboru nové počítačové techniky, které pro nás byly velmi přínosné. Řada našich členů složila testy počítačové gramotnosti ECDL a získala tento mezinárodní certifikát, který jim usnadnil studium na vysoké škole. Naši nejmladší členové se úspěšně zúčastňovali soutěží v malování na počítači „CVRČEK“, kterou pravidelně pořádala Česká společnost elektroniků v Pelhřimově a ve Štětí. Dům pionýrů však byl uzavřen a přestavěn na byty a my v té době neměli klubovnu. Dopracovali jsme se k ní, až když se v jednom panelákovém domě na sídlišti zrušila kotelna a my si pronajali od SBD vzniklý nevyužitý nebytový prostor. Bylo to v období, kdy se hojně provozovaly počítačové hry a tak si někteří hoši přinesli vlastní počítače, ty navzájem propojili a pařili v prostorách bez oken a bez WC i dvacet čtyři hodin nonstop. V té době vedl náš Hifiklub Pavel Němec. Protože o simultánní hry mělo zájem tolik zájemců, že se do klubovny už nevešli, pronajali si playeri několikrát prostornou místnost v areálu chovatelů (CHDHZ), tu zatemnili a víkendy tam trávilo více jak dvacet hráčů z blízka i z daleka. Pak jsme konečně v naší „kotelně“ vybudovali sociální zařízení, díky příležitostným dotacím ČSE, zpřístupnili počítače získané z ústředí z Pelhřimova (od téhož Petra Plachého, který nám tenkrát na počátku půjčil gramofon), a zavedený internet pronajímali veřejnosti za poplatek. Chodilo tam v té době hodně zájemců, zejména Ukrajinců, pracujících v místních závodech, aby se prostřednictvím Skypu kontaktovali s rodinami. Výše nákladů na provoz nás donutila prodávat zájemcům i pivo a jiné zboží, čímž se z HIFI klubu stala prakticky „hospoda“. Podobná situace trvá dodnes, i když je nyní vstup omezen jen na členy klubu a jejich doprovod. Což vede zase k problémům jak uhrazovat roční náklady na provoz. Bohužel, členů je stále méně a aktivita s dřívější náplní se kamsi vytratila.

Zavzpomínal Miloš Konáš.